

Ajuntament
de Sabadell

Orquestra
simfònica
del Vallès

Simfònics a Sabadell

Temporada 2019|2020

DIVENDRES, 20 SETEMBRE – 20.30 h
Teatre La Faràndula · Sabadell

La Cinquena de Beethoven

Ulrike Haller, soprano

Robert Holzer, baix

Helena Tajadura, contralt *

Miquel Àngel Schikora, tenor *

* solistes del cor

Cor Jove de l'Orfeó Català (Esteve Nabona, director)

Salvador Mas, director

Orquestra Simfònica del Vallès

I PART

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Música d'escena per a *Egmont*, drama de J. W. von Goethe:

Obertura en Fa menor, op. 84

Cantata en la mort de l'emperador Josep II (Severin Averdunk), en Do menor per a solistes, cor i orquestra, WoO 87

1. Cor (i solistes): Todt!
Largo – Larghetto
2. Recitatiu i ària (baix): Ein Ungeheuer – Da kam Joseph
Presto – Allegro maestoso – Allegro assai
3. Ària (soprano) amb cor: Da stiegen die Menchen an's Licht
Andante con moto
4. Recitatiu i ària (soprano): Er schläft – Hier schlummert
Largo – Adagio con affetto
5. Cor (i solistes): Todt!
Largo – Larghetto

II PART

Ludwig van Beethoven

Simfonia núm. 5, en Do menor, op. 67

- I. Allegro con brio
- II. Andante con moto
- III. Scherzo. Allegro
- IV. Allegro

Durada aproximada: 90 minuts

Beethoven apoteòsic

L'obra de Ludwig van Beethoven (1770-1827), el Janus germànic que va transfigurar l'elegància i la mesura del Classicisme en l'heroïcitat i l'exaltació del primer Romanticisme, presenta certes afinitats amb la de Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832). Just quatre anys després del naixement del compositor, Goethe publicava *Werther* (1774), encetant l'*Sturm und Drang* literari, que conjuiria amb la gran eclosió mozartiana. A més, quan Beethoven musicava la tragèdia *Egmont*, el 1809, Goethe va publicar una altra de les seves obres clau, *Les afinitats electives*, i, poc abans de morir, el 1831, el poeta treia a la llum la segona part de *Faust*, quatre anys després que Beethoven, turmentat per la sordesa que patia, morís el 1827. Thomas Mann va considerar que l'alter ego de Schönberg era el Faust del segle XX. Una bona elecció del Goethe neoclàssic per a la seva obra magna podia haver estat Beethoven, un geni amb un impuls fàustic i un apoteòsic final: si Faust és redimit pels àngels després d'haver pactat amb el diable, en el moment de la mort de Beethoven, un llampec esgarrifós seguit d'un tro violent manifestava el clam de Déu: "Potències hostils, us desafiï! Marxeu! Déu està amb mi!".

Aquesta lluminositat tenebrosa que es transforma en heroïcitat es reflecteix en l'*Obertura en Fa menor*, op. 84, d'*Egmont*, drama de Johann Wolfgang von Goethe, estrenada per Beethoven en ple període de les Guerres Napoleòniques. S'obre amb uns acords misteriosos que, alhora, albiren una esperança frustrada en aquest camp de batalla contra l'absolutisme, mentre els violins enceten floritures que es converteixen en *crescendi* cap a una nova successió d'acords que condueixen a un passatge agitat que es fa expansiu. Amb la seva recerca de la bondat i de Déu, els ressons shakespearians d'*Egmont*

fan dialogar els vents lírics entre acords conclusius, un manifest polític en favor de la justícia i la llibertat enfront de l'opressió dels tirans. Segons E. T. A. Hoffmann, "Beethoven és l'únic músic capaç de captar l'essència profunda d'aquesta obra".

La *Cantata en la mort de l'Emperador Josep II, en Do menor*, WoO 87, amb llibret de Severin Averdunk, escrita el 1790 per un jove Beethoven, serà interpretada per l'Orquestra Simfònica del Vallès amb la soprano Ulrike Haller, el baix Robert Holzer i el Cor Jove del Palau de la Música Catalana, sota la direcció de Salvador Mas. Dramàtica i expressiva, contundent, però, alhora, plena de subtilitats, segueix la tonalitat grisenca que envaeix tot el concert, ara canviant de color segons els enllaços harmònics i els timbres, amb fragments lluminosos que deriven en altres de més dolorosos per la pietat envers l'emperador difunt.

En darrer lloc, terrible, s'obre la simfonia de les simfonies, la *Cinquena en Do menor*, op. 67. Escrita també en plenes pugnes bèl·liques (1804-1808), presenta la fórmula ritmicomelòdica més cèlebre de la història, però és molt més que tres corxeres iniciades al temps dèbil del compàs que es recolzen en una blanca amb calderó. El segon moviment, *Andante*, desperta molt més optimisme —que conviu amb el que Hoffmann anomena "ombres gegants"—, seguit d'un *Scherzo* on plana l'ambigüitat, amb la fórmula inicial omnipresent. Pena, amor, esperança, alegria, heroisme i apassionament de l'esperit infinit del món es manifesten en l'*Allegro* final, també de forma triomfal, ara en la tonalitat radiant de Do major.

Aina Vega,
doctora en Humanitats i musicòloga

Divendres
17 NOV
20.30H

Tribut a John Williams

Obres de **John Williams**:
Summon the heroes, Munich,
El patriota, Harry Potter, Jurassic Park,
Tribute to the film composers, 1941,
La llista de Schindler,
Encontres a la tercera fase, Star Wars

Salvador Vidal, actor
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

Concert en col·laboració amb

Orquestra **simfònica** del Vallès

Troba'ns a:

www.osvalles.com

Organitza

Ajuntament
de Sabadell

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació
Barcelona

Ajuntament
de Sabadell

Sabadell
Fundació

FLUIDRA

moventia
in motion since 1913

Col·laboradors de l'OSV

MMARESME, SLU
Desenvolupador i Operador Operatiu

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Bardet
Assessoria Mobilitat Solucions

FICOSA

idneo

Mitjà oficial

LA VANGUARDIA

L'OSV forma part de

Amb el suport de

Ràdio Sabadell 94.6

FAURA-CASAS
MOLINO CORDONER

casas